

forsikringsloven af 20. Maj 1933. Da der imidlertid efter Socialreformens Vedtagelse fra Personalerepræsentanter i de to Sygekassers Bestyrelse blev fremsat Forslag om udvidet Selvstyre, og da Statsbanerne samtidig ønskede overvejet Ændringer af Kasserne, saaledes at disses Forhold til Staten i højere Grad kom til at svare til de almindelige Sygekassers Stilling og Statsbanernes Forpligtelser til, hvad der gælder for andre Styrelsesgrene, nedsatte Ministeren for offentlige Arbejder under 5. Juni 1933 en *Kommission* til at overveje og afgive Indstilling om, under hvilke Vilkaar Statsbanepersonalets Sygekasser kunde overgaa til fuldt Selvstyre under Socialministeriets Kontrol og med Tilskud fra det offentlige som til andre Sygekasser. Kommissionen afgav Betænkning den 28. Februar 1934, og paa dette Grundlag udarbejdede Socialministeren Forslaget til nærværende Lov om en fremtidig Ordning af Sygekassernes Forhold.

Regeringen var enig med Kommissionen i det Hovedsynspunkt, der laa til Grund for dennes Indstilling, nemlig at der burde tilstræbes en Ordning, hvorved det blev muligt at videreføre de to hidtidige Sygekasser, saa at Personalet kunde forblive samlet i een Kasse, men saaledes, at denne Kasses Virksomhed søgtes tillempet efter de almindelige Retningslinier for de anerkendte Sygekasser og for det offentliges Støtte til disse. Ud fra dette Hovedsynspunkt er Loven, der gik uændret gennem Rigsdagen, affattet. I det følgende er givet et Referat af Lovens Hovedbestemmelser.

§ 1 forudsætter en Sammenslutning af de to Statsbane-Sygekasser til een Kasse, »*Statsbanepersonalets Sygekasse*«. Denne kan ifølge § 2 som nydende Medlemmer optage *Statsbanepersonalet og detses paarørende uden Hensyn til, om vedkommende kan anses for ubemidlet i Folkeforsikringslovens Forstand*. (Alders- og Helbredsbetingelserne er de samme, som gælder for Optagelse som nydende Medlemmer i de anerkendte Sygekasser). Da Stats- og Kommunitilskud imidlertid alene ydes, for saa vidt angaar det ubemidlede Personale, og man ikke har anset det for rigtigt direkte at anvende Folkeforsikringslovens Regler for Sondringen mellem bemidlede og ubemidlede, gaar Loven her den Vej at bemyndige *Socialministeren* til at *fastsætte de nærmere Regler, efter hvilke et Medlem skal betragtes som ubemidlet*. (Disse Regler skal fastsættes saaledes, at de Indtægts- og Formuesforhold samt øvrige Omstændigheder, der betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i Kassen med Ret til gennem denne at nyde